

Assin tausta ja vasen olkanivel:

Assin vasemmassa olkanivelessä on todettu huhtikuussa 2011 selvä mutta lievä epäjatkuvuuskohta olkanivelen nivelpinnan takakolmanneksessa ja nivelpinnan takakulmaan on kehittynyt luupiikki. Nivelrikkoa ei ole, eikä kyseinen vanha OCD-muutos aiheuta toimenpiteitä.

Kuvautin olkanivelet vasta reilun kahden vuoden iässä vain ja ainoastaan omasta mielenkiinnosta. Assi on ja on aina ollut nivelistään kliinisesti terve, eli mitään oireita sillä ei ole ollut. Eläinlääkärin mielipide oli, että muutos ei ole koiraa haitannut ja tuskin tulee koskaan haittaamaan. Olkanivelen kehitykseen mahdollisesti vaikuttavia ympäristötekijöitä Assilla on ollut seuraavasti: Assi sairasti parvoviruksen luovutusikäisenä. Virus oli raju: itämisaika oli vain reilu vuorokausi, ja vaikka kaikki pennut pääsivät asiantuntevaan hoitoon välittömästi ensimmäisten oireiden ilmaannuttua, yhdeksästä tartunnansaaneesta seitsemän kuoli. Lisää Assin parvosta www.spinone.fi/artikkelit/Parvo.doc Kasvuaikana Assi on syönyt normaalin koiranruuan lisäksi erittäin paljon erilaisia juustoja, piimää, viiliä, kermaviiliä ja ternimaitouuniuustoa, mutta purkista lisäkalkkia en ole (luojan kiitos!) sentään mennyt antamaan.

Etupäätään Assi on ontunut reilun kahden vuoden ikään mennessä kerran noin puolen minuutin ajan törmättyään täydellä vauhdilla olka edellä lumen alla olleeseen puolimetrisen puutarhamuuriin, mutta jatkoi sitten leikkimistä. Sitä en muista, sattuiiko tapaus kasvuaikana vai vasta seuraavana talvena, enkä myöskään sitä, kumpi olka oli kyseessä. Tästä ei siis voi päätellä oikeastaan muuta kuin että huomioiden kuinka kova tälli oli ja kuinka siistit olka kuvat tästä ja kaikesta muusta huolimatta olivat, nivelet eivät ihan vähästä hajoa.

Assi on fyysisesti kestävä metsästyskoira, joka hakee laajasti ja vauhdikkaasti. Assi on pienikokoinen, ja se on kehittynyt fyysisesti hitaasti. Koska yhdistelmä on ollut hyvä, sitä on uusittu "muutaman kerran" (en itse kannata yhdistelmien uusimista), joten Assilla on 26 täyssisarusta. Kaikki näkemäni ja kuulemani ovat pieniä/keskikokoisia, fyysisesti hitaasti kehittyviä, eikä OCD:n oireita ole ollut. Koiria ei ole kuvattu, Italiassahan koiria kuvataan harvoin edes lonkistaan.

Assin I-pentueesta yhdeltä urokselta on leikattu irtopala vasemmasta olkanivelestä, joten Assin tapauksessa olkanivelen OCD:hen on perinnöllinen riski. Pentu kuntoutuu täysin metsästyskäyttöön, mutta on pois jalostuksesta. Leikkaus ja siihen liittyvät hoitokustannukset kuuluvat minun oikeustajuni mukaan kasvattajan vastuulle. Olkaniveliä ei kuvata säännömukaisesti miltään mannermaiselta kanakoirarodulta, mutta tapauksia ilmenee säännöllisen epäsäännöllisesti eri roduilla. Onkin siis vaikea sanoa, onko Assin riski periyttää leikkauspöydälle asti päätyviä jälkeläisiä sen suurempi tai pienempi kuin jollain muulla koiralla. Assin tapauksessa riski on kuitenkin tiedossa. Näin ollen sen voi huomioida urosvalinnassa ja pentujen ruokinnassa. Mahdollista toista pentuetta harkitessa huomioin I-pentueen perusterveyden (mukaan lukien lonkka-, kyynär- ja olkanivelkuvaustulokset), luonteen ja käyttöominaisuudet kokonaisuutena.

Tietoa OCD:sta

Osteokondroosi on nivel- tai kasvuruston luutumishäiriö. Sitä on todettu koirilla eniten olkanivelessä ja kyynärnivelessä, mutta myös polvinivelessä, kinnernivelessä sekä myös selkärangassa. Osteokondroosin uskotaan olevan useasta tekijästä johtuva, polygeenisesti periytyvä sairaus, jonka läpitukenavuus vaihtelee. Se on lonkkanivelen dysplasiaa alttiimpi ulkoisille vaikutuksille kuten rasitus, ruokinta, virussairaus tai imeytymishäiriö (luusto rakentuu vain niistä palikoista, joita on saatavana) ja liiallinen kalkki tai D-vitamiini kasvuaikana. Toisin sanoen optimaalisella ruokinnalla voidaan mahdollisesti estää tai lieventää kasvuhäiriön ilmenemistä koirilla, joilla on siihen perinnöllinen taipumus. Nykykäsitteiden mukaan kasvuhäiriö ei kuitenkaan

ilmene ilman perinnöllistä alttiutta, joskaan useissa lähteissä perinnöllisenä ei pidetä itse kasvuhäiriötä vaan koiran nopeakasvuisuutta. Sairaus alkaa nivelrustossa, jonka pitäisi luutua kunnolla. Osteokondroottinen nivelrusto ei kuitenkaan kestä normaalia kuormitusta vaan rapautuu.

Olkanivelen osteokondroosi (osteochondritis dissecans = irtopala) havaitaan yleensä kasvun loppupuolella 6-7 kk iässä, suurin osa sairastuneista koirista on alle vuoden ikäisiä. Sairaus ilmenee yleensä toispuoleisena ontumisena, vaikka vika voi olla molemmissa olkanivelissä eriasteisena. OCD hoidetaan tähytysleikkauksella. Koira tervehtyy muutamassa kuukaudessa ja pysyy sen jälkeen oireettomana. Olkanivelen osteokondroosin hoitoennuste on aina hyvä, ja leikkauksella hoidettu koira kestää yleensä myös käyttökoirana. Leikkauksella tai muutoin (esim. Cartrophen) OCD:n vuoksi hoidettuja koiria ei suositella käytettäväksi jalostukseen.

Tietoa parvoviruksesta:

Koiran parvovirus aiheuttaa koirilla parvovirusripulia. Tauti leviää nopeasti, ja se on vaarallinen erityisesti pennuille sekä vanhoille ja yleiskunnonaltaan heikoille koirille. Parvovirustartunnan oireita ovat ruokahaluttomuus, raju oksentelu, kuume sekä aluksi limainen, myöhemmin verinen ripuli. Taudin itämisaika on tavallisesti 3–8 päivää. Parvovirukselle ovat alttiita etenkin pennut silloin, kun niiden emän vasta-aineiden vaikutus lakkaa, eikä rokotuksen antamaa suojaa vielä ole. Virus on hyvin kestävä ja voi säilyä tartuntakykyisenä sairaan koiran ulosteiden saastuttamassa ympäristössä pitkiä aikoja.

Parvovirus tarttuu kosketustartuntana koirasta toiseen ja usein myös ulosteiden välityksellä. Parvovirus tarttuu elimistön nopeasti jakautuviin soluihin. Näitä ovat mm. luuytimessä olevat immuunijärjestelmän solut sekä suoliston pintasolukko. Suolen epiteelituho aiheuttaa tulehdusreaktion, jonka oireina todetaan ripulia ja oksentelua sekä verenvuotoa. Immuunijärjestelmän solujen tuho johtaa valkosolujen vähyyteen, mikä altistaa vakaville bakteeri-infektioille. Oksentelu ja ripulointi johtavat koiran kuivumiseen ja suolinukan häviäminen aiheuttaa imeytymisen häiriötä. Nuorilla pennuilla saatetaan lisäksi todeta äkillinen sydänlihastulehdus. Virustartunnan aiheuttama kuolleisuus voi olla jopa 35 %, ja kuolinsyy on useimmiten kuivuminen tai toissijaiset bakteeri-infektiot.